

Marc Chardonens, organisator Demo & Life: 'Rome is ook niet in één dag gebouwd'

De eerste editie van Demo & Life Vakdagen in Biddinghuizen werd niet helemaal wat organisator Marc Chardonens ervan had gehoopt. Alhoewel de randvoorwaarden van het terrein bij Walibi perfect zijn, viel het bezoek wat tegen. De ondernemer is echter toch tevreden en nu al bezig met de tweede editie in 2010.

De organisatie van Demo-Dagen Papendal had vooraf wel even lopen zweten. Was die op verzoek van enkele grote importeurs overgegaan op een tweejaarlijkse editie, komt er een startende ondernemer die juist in de tussenliggende jaren een soortgelijke beurs organiseert. En dat op een betere locatie. Want het parkeren is op de terreinen van Walibi geen probleem, het ligt centraal en er is genoeg buitenruimte om te demonstreren en te groeien. Er ging zelfs het verhaal dat Demo & Life in Biddinghuizen een jaarlijks gebeuren zou worden. Maar daar stapte organisator Marc Chardonens van Mind Producties al snel vanaf. Niet de hele branche zit hierop te wachten, zo bleek. Chardonens zit er na de beurs rustig bij. De adrenaline is weer even tjes uit zijn lijf. Maar alhoewel de randvoorwaarden perfect waren, viel het uiteindelijke resultaat niet helemaal mee. Dit lag wellicht aan het te mooie weer. Maar er komt een tweede editie, dat is zeker.

Ben je alles overziend tevreden?

"Ja. Natuurlijk kunnen er dingen beter. Er ligt echter genoeg basis voor een tweede editie. De standhouders zijn tevreden en kunnen groeien, er is ruimte genoeg. Ook de bezoekers zijn redelijk tevreden. Ze hoefden geen parkeerkaartje te kopen en konden hun auto zo'n beetje bij de ingang parkeren. Bovendien was er totaal geen fileprobleem en is de ligging centraal."

De beurs was na 15.00 uur compleet uitgestorven. Hoe komt dit?

"Achteraf gezien was de openingstijd van 9.00 tot 18.00 uur te lang. Voor een volgende keer is dit al verandert van 10.00 tot 17.00 uur. Ook moet ik toegeven dat het aantal bezoekers me tegenviel met 7.500. Voor het mooie hadden het er minstens 1.500 meer moeten zijn. Ik had op minstens 8.000 gerekend, op 10.000 gehoopt. Want ik had maar liefst 105.000 uitnodigingen verstuurd."

'Wil je overleven, dan moet je groeien'

Hoe reageren standhouders achteraf?

"Die waren vooraf al tevreden door veel standruimte voor weinig geld. Ook achteraf zijn ze redelijk tevreden met de kwaliteit van de bezoekers, alhoewel ze meer bezoekers hadden verwacht. Ook hebben ze al handel gedaan, en dat is mooi om te horen. Ik heb al toezeggingen voor een volgende editie. Ook enkele grote importeurs kwamen me sportief feliciteren en zeggen volgende keer ook te komen."

Wanneer is volgende editie?

"Die is in 2010, tweede week september. Deze wordt groter, dat is nu al zeker. Ik wil overal een segmentje van: stukje tuin- en parkmachines, groene sector, recreatiebouw, grondverzet, reinigingsmachines en betonboeren met sierbestrating. Deze moeten dan per groep bij elkaar staan. Er is namelijk ruimte genoeg op de terreinen van Walibi. Wil je overleven, dan moet je groeien. En dat geldt ook voor de beurzen. Ik kan dat op Walibi, de Demo-Dagen Papendal niet. Die zitten aan hun maximum. Vooral de kleine standhouders staat dit tegen en die hebben in Biddinghuizen juist groeimogelijkheden."

Wat is achteraf het meest tegengevallen?

"De sores van een buitenbeurs. Ik heb al jaren ervaring met het organiseren van grote binnenbeurzen bij Van der Most, maar buiten komt er meer bij kijken. Vooral de infrastructuur zoals water, stroom en looppaden. Dit kost veel tijd, energie en geld. Zo is er 20 km kabel uitgerold. Dit is oppassen met een demoveldje, want voor je het weet maait een bezoeker zo'n kabel aan gort. Ook de vergunningen kostten veel tijd, vooral omdat dit de eerste keer was. Nu ligt er een draaiboek. Verder stelt Walibi hoge eisen aan een beurs; aan de kwaliteit van de horecaterenten, de infrastructuur, EHBO, BHV en bewaking. En dit kost geld. Zo liepen er tijdens de beurs 24 uur drie man aan bewaking met honden. Verder kost de administratie voor de eerste keer erg veel tijd."

Waar zitten de verbeterpunten?

"Vooral in het aantal standhouders. Een beurs moet body hebben. Verder verander ik de terreinindeling. Sommige plekken en looppaden waren namelijk drassig door de vele regen vooraf. Het parkeerterrein heeft prachtige asfaltpaden en hier komen dan de stands. Voor het parkeren schuiven we een parkeerterrein op, er zijn er genoeg op Walibi. Ook moeten er meer demonstraties komen, want actie is reactie."

Heb je er eigenlijk wel wat aan verdiend?

"Nee. Ik ben er anderhalf jaar lang 40 uur per week mee bezig geweest. Dit naast mijn vaste baan van 40 uur per week. Ik kreeg geen lening van de bank. De 2 ton aan kosten om de beurs te organiseren, heb ik zelf voor moeten schieten. Deze eerste keer heb ik er zelfs geen salaris aan overgehouden. Bij een tweede editie moet dat wel gebeuren. Als er 150 tot 180 standhouders zijn, en dat moet haalbaar zijn, dan pas kan ik er een boterham aan verdienen. Dan heb ik een salaris en een kleine winst."

Waarom doe je het eigenlijk?

"Vooral voor de kick, voor de tevredenheid van standhouders en bezoekers. Het geeft een prachtig gevoel om tijdens de dagen zoveel mensen actief bezig te zien. Daar doe je het allemaal voor. Maar je moet er natuurlijk ook wat aan verdienen. Ik zie het als startende ondernemer. Je moet eerst flink investeren om te werken aan de toekomst. Je moet laten zien dat je het kan. Rome is ook niet in één dag gebouwd." ■